
DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

FEBRE PUERPERARUM.

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,

DE

FEBRE PUERPERARUM.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

GULIELMUS SIMPSON,

ANGLUS.

Soc. Med. Edin. Sod.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M, DCC, XCVI.

ORDER OF THE

IN A D O U L A T R

DE

LIBRARY PUBLISHED

OF THE

AMERICAN LIBRARY

IN A D O U L A T R

OF THE AMERICAN LIBRARY

IN A D O U L A T R

OF THE

AMERICAN LIBRARY

IN A D O U L A T R

OF THE AMERICAN LIBRARY

IN A D O U L A T R

OF THE AMERICAN LIBRARY

IN A D O U L A T R

OF THE AMERICAN LIBRARY

OF THE

AMERICAN LIBRARY

IN A D O U L A T R

OF THE AMERICAN LIBRARY

IN A D O U L A T R

OF THE AMERICAN LIBRARY

OF THE

PATRUO SUO DILECTO,

VIRO REVERENDO

J O H A N N I S I M P S O N,

HASCE STUDIORUM PRIMITIAS,

SUMMAE OBSERVANTIAE TESTIMONIUM,

OFFERT

A U C T O R.

DISPUTATIO MEDICA

FERRIS
VIRI REVERENDO

JOHANNI BIRMESON

SUMMA OBSERVANTIAE TESTIMONIUM

OPUS

DIFFICILIS
MORBI
PNEUMONIAE
AUCTOR

IN DIE...

...

...

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

FEBRE PUERPERARUM.

Auct. G. SIMPSON.

Historia **P**UERPERARUM febris * plerum-
Morbi. que secundo, vel tertio, post par-
tum die, accedere solet : Hoc autem minime
perpetuum est : Non desunt enim exempla, in
A quibus

* Quamvis hoc vocabulum in omnes tentationes fe-
briles, quibus puerperae obnoxiae sunt, pari jure cadere
possit ; in hac tamen dissertatione, de peculiari illo fig-

norum

quibus non solum septimo, vel octavo, sed etiam ipsissimo puerperii die, si non ante hoc tempus, impetum suum facit.

A. frigoris sensu, et horrore, qui incertis intervallis plus minusve frequenter remeant, fere incipit; haec autem signa interdum adeo levia sunt, ut non solum aegrotantem, sed etiam ipsam curantes, effugiant.

Ægra a morbo inchoato dolorem capitis, quem haud raro vertigo comitatur, quiqueincipit, plerumque ad supercilia torquet, conqueritur. Jamque magna urget sitis; facies rubore suffunditur; animus est dimissus; oculi nitorem amittunt; et aegra debilitatis generalis atque lassitudinis sensu afficitur.

Totum

norum concursu, quibus haec affectio, cui nomen strictius et usitatus assignari solet, insignitur, differere volumus.

Totum abdomen, cessante rigore, tenerum evadit; primo molle est; sed, dolore ingravescente, paulatim tumescit: Neque tumoris magnitudo doloris gravitati respondet; quando enim dolor minus solito acutus visus est, tumor admodum insignis adfuit. Abdominis dolor perpetuus ac universus est; plerumque vero unam ejus partem gravius quam caeteras afficit: Hoc tamen admodum varium est. Aliis aegris scrobiculus cordis maxime dolet: Aliis vero dolor ad diversas hypogastrii partes refertur; et inde nonnunquam ad femora vibratur. Abdominis tegumenta tandem adeo tenera et tactus impatientia fiunt, ut stragulorum pondus vix tolerari queat.

Arteriarum pulsus, a morbi initio, multum crebriores fiunt; centies enim aut saepius plerumque temporis minuto primo micant; variantes centum inter et centum ac triginta numerum tenent; progrediēte morbo, frequentiores ad-

huc et abnormes sunt, donec tandem prorsus innumerabiles evadunt. Pulsus quoque debilis est, quamvis initio per paucas horas nonnunquam durus, ac plenus, digitum ferit.

Lingua varias species induit; in quibusdam exemplis, parum aut nihil affici videtur: In aliis albida atque humida existit. Lira sicca coloris obscure rubri mediam linguam aliquando occupat; et, appropinquante morte, villis fuscis fere obducitur.

Nec magis sibi constat cutis: Saepe a solita sanitatis temperie vix deflectitur; saepe quidem calida et sicca evadit: Nonnunquam vero sudor, qui artus superiores potissimum occupat, prorumpit. Nec minus, incipiente morbo, alvi excretio variat; in quibusdam enim exemplis regularis est; in aliis vero aliqua ex parte astringitur; dum in quibusdam levis alvi purgatio ab initio adest; quae quidem semper post

unum vel alterum diem, quo tempore dejectiones plerumque nigricantes, admodum foetidae, et aliquando spumosae inveniuntur, expectanda est.

Ægra haud raro perpetua fere desidendi cupiditate, et simul frequenti ad urinam reddendam stimulo, afficitur: Haec primo parcius redditur, et, sicut in omnibus affectionibus febrilibus fieri solet, specie insigniter variat: Quod quidem a lochiorum conditione plurimum pendere videtur. Si lochia parum mutata persistant, urina plerumque coloris rutili est; et, quando morbus fauste terminatur, sedimentum copiosum ac fuscum aliquando deponere solet.

Lochia, in pluribus exemplis, nullam mutationem subeunt; in nonnullis minuuntur vel reprimuntur, et in aliis proclivitatem ad putredinem ostendunt.

Lactis secretio, sive ineunte, sive progrediente,
morbo,

morbo, parum nonnunquam mutatur; saepe tamen febris decursu minuitur, vel penitus supprimitur; simulque mammae, firmitate sua amissa, molles atque flaccidae fiunt.

Nausea atque vomitio praesina morbi impetum saepius comitantur, et per totum morbi decursum plus minus adsunt; finem versus, quando funestus exitus ingruit, vix aliquid ventriculo insidebit; et quae vomitu rejiciuntur, colorem ac speciem coffeae faecis referunt.

Aëris aspiratio magnam sed peculiarem molestiam inducit. Ægra quidem anhela non est, nec spiritum difficilem, uti in pneumonia, neque cum sibilo strepente, sicut in asthma fit, trahit: Sed doloris et anxietatis sensus, qui inspiratione plena excitatur, adeo gravis est, ut aegroti spiritu quasi ad dimidium tracto refici atque recreari videatur.

Notatu dignum est, vi et gravitate caeterorum signorum non obstante, delirium perraro, atque tendinum subsultum adhuc rarius, uti observatione constat, supervenire.

Pulsuum frequentia, corporis et animi anxietas, et spirandi difficultas, indies ingravescere solent; dejectiones foetidae insciae elabuntur; sudor viscidus ac gelidus in artus diffunditur; et misera, torminibus remittentibus, inani sanitatis recuperandae spe lactata, die sexto vel septimo feбри succumbit; haec tamen modo cursu suum multo citius conficit; modo autem in duodecimum vel decimum quartum diem protrahitur. Quando morbus ad finem faustum perducitur, hoc plerumque tertio vel quarto post accessum die accidit; et in istiusmodi exemplis, morbum, diarrhoea, urinae profluvio, vel sudore copioso, solvi, a quibusdam observatum est: Hujusmodi autem morbi terminationes adeo sunt incertae;

incertae, et interdum minime observatae, ut nulla eis fiducia collocanda sit.

De cadaverum incisione.—Accuratissimam specierum morbidarum enumerationem, quae cadavera foeminarum, quae huic morbo succubere, incidendo, inventae fuerunt, medici D. HULME acceptam referre debent. Abdomen plerumque insigniter tumidum, non autem tensum, neque, quod colorem attinet, aliquid praeter naturam ostendere, observat. Inciso abdomine, aëris foetidi quantitas prorumpit.

In exemplis vero in quibus alvi proluvies gravissima, et morbi usque ab initio extiterat, abdomen omnino planum et potius aliquatenus subsedisse visum est.

Quantitas humoris serosi, nonnunquam ad libras duas, cui massulae membranaceae aut moleculae instar lactis coagulati, vel innatabant,
vel

vel intestinis adhaerebant, in abdominis cavo inventa est.

Intestina, in quibusdam exemplis, plus minusve inflammata, atque aëre distenta fuerunt; in aliis equidem sibi invicem leviter adhaerebant. Haec inflammatio in totum peritonaeum diffundi videbatur.

Omentum, in omni exemplo, vehementer affectum, valde inflammatum erat, vasis ejus admodum turgidis et mole auctis; in paucis quidem exemplis suppuratio, immo etiam nonnullis gangraena, supervenerunt.

Morbum in jecur, caeteraque abdominis viscera, diffundi, neque semper intra illius parietes cohiberi, sed aliquando ad thoracem obrepisse, et in his pulmones manifeste affici, compertum est.

Utèrum tamen, in quovis sex exemplorum quae Hulme indagavit, si unum excipias, sine ullis inflammationis signis invenimus; et haec quidem exceptio fortuito obtigisse videtur; superficies enim omenti inferior, quae gangraena affecta est, utero, qui in diversis ejus partibus colore livido imbutus fuit, proxime incubuit: Idemque livor eodem modo cum ovariis communicatus est.

Si uterum, lochiis nondum suppressis, scrutemur, superficies ejus interna gangraenae scrupulum nobis injicere facile poterit; fas autem est observare, hanc uteri speciem omnino a fluxu pendere, eandemque non difficiliter eximi posse.

De causis remotis.—Magna mobilitas et sollicitudo, quibus gravidae anguntur, et summa debilitas quae partum insequitur, ad peculiarem in febrem opportunitatem inducendam, et ad hunc statum maxime omnium, causis occasio-
nalibus

nalibus admotis, tentationi febrili obnoxium reddendum, conspirant.

Causas quidem occasionales vestigiis quasi plerumque consequi possumus ad imperitam parturientis tractationem, et exinde ad immunditiam, diaetam parum idoneam, aëris liberioris defectum, frigus, vel, ut brevi expediamus, ad quamlibet causarum quae febrem communem simplicem excitant.

De morbi natura.—Opinionum diversitas, quae de puerperarum febris natura, apud diversos auctores invaluit; et *theoreae* variae, quibus diversarum causarum, quas finxerunt, modi operandi rationem reddere moliuntur; neque quidem pauciores, neque ad animos nostros explendos magis accommodae sunt, quam commenta, quae ad cuiusvis fere alius morbi cui gens humana obnoxia est, naturam investigandam, excogitata fuere.

Morbus ab HIPPOCRATE * multisque auctoribus recentioribus † lochiorum suppressioni tributus est: Cum autem ex morbi historia constet, hanc rem longe aliter saepe se habere, et illam exinanitionem in multis exemplis neque quantitate minui, neque qualitate peccare, fieri non potest quin istam sententiam rejiciamus: Effectus enim adeo sibi constantes a causa instabili ac incerta haudquaquam provenire possunt.

HOFFMÁN †, DENMAN §, et plerique quidem auctores, uteri inflammationem puerperarum febris causam agnoscunt: Haec autem, utpote morbus

* De morb. mulieb. lib. 1. sect. 2. vid. de Haller artis medicae, tom. 3.

† Vid. Boerhaave de morbis puerperii, aphorism. 1329, &c.

‡ Vid. Hoffman, tom. 4. sect. 2. cap. 10. de inflammatione et febre uterina.

§ Vid. Denman, Essay on puerperal fever.

morbis tum signis, tum medendi ratione omnino diversus, prima facie, nobis rejicienda videtur; maxime ob insuperabilia quae cadaverum incisorum inspectio hujusmodi opinioni objicit; uterus enim inflammatione, saltem primaria, nunquam in hac febre affici invenitur.

VAN SWIETEN *, paucique medici, ejus vestigia prementes, lactis translationem pro hujus morbi causa habent; hanc quidem sententiam inde oriri verisimile est, quod post mortem humor lacteus in abdominis cavo repertus fuerit. Si concedatur, istiusmodi translationem fieri posse, pro morbi effectu, potius quam causa, habenda nobis videretur. Nam in multis exemplis lactis secretio nequaquam mutata est. Refatis perpenſa, minime mirandum est, omnes affectiones, quibus puerperae obnoxiae fiunt, a variis, et praecipue mulieribus ipsis, abnormi lactis et lochiorum fluxui esse imputatas; haec enim

* Morb. puerper. tom. 4. § 1329, &c.

enim huic statui soli propria sunt; et corpore quavis causa insigniter turbato, inter prima morbi signa fere afficiuntur.

HULME* vim argumentorum satis quidem speciosam offert, quibus, intestinorum et omenti inflammationem, causam morbi proximam esse, illaque uterum gravidum prementem causam praedisponentem, probare molitur.

Huic autem objici potest, signorum febrilium accessum, abdominis teneritudini ac molestiae, praeire; haec igitur pro illorum effectu haberi non posse.

Et sane, si, hoc auctore iudice, sanguinis circuitus in partibus vicinis, utero distendente impeditus foret; mala eventa ultimis potius graviditatis mensibus, quam puerperio, supervenisse oportet;

* Treatise on puerperal fever, chap. 6.

oportet ; effectus enim se ante causam sublatam ostendere debent.

Opinionis hujusce auctor, musculorum abdominis atque septi transversi actioni inter parturiendum, plus satis inniti videtur : Afferit enim, intestina et omentum, omni nisu parturientis spastico, utero atteri et quasi commoli, dum infans viam sibi in pelvim patefacit : Foetus autem caeteraque quae in utero continentur, vi, qua fibrae ejus musculosae se contrahendi polent, potissimum expelluntur : Nec non eorum, qui de hac re scripserunt, observatione, partus faciles ac naturales haud rarius hac puerperarum affectione, quam lentos ac difficiles, in quibus omnes vires adjutrices maxime necessariae fiunt et validissime exercentur, excipi constat.

Porro, si res ita se haberet, morbus, de quo agitur multo frequentior ac generalior foret oportet ; nec in aliis, prae aliis, locis, invalescere

cere possit : Cursum multo velocius quam inflammatio conficit, et ad terminationem suam citius pervenit : Nonnunquam viginti quatuor horarum spatio, nulla gangraena, quae raro quidem observatur, apparente, morte finitur : Neque sudor iste viscidus ac peculiaris, qualis plerumque his, qui gangraena moriuntur, supervenit, mortem earum, quae puerperarum febre rapiuntur, antecedere solet.

White *, aliique auctores, hanc febrem proluviei putridae, et praesertim lochiis putrescentibus, ob puerperam imperite tractatam, eandem justo diutius lecto affigendo, et hoc corporis situ fluxum impediendo, resorptis, tribuunt.

Cum autem haec affectio puerperas, quarum lochia, quantum judicare possumus, rite ac naturaliter progrediuntur, neque ullam in putredinem

* Vid. White. Treatise on the management of lying-in women. Appendix.

dinem proclivitatem ostendunt, adoriatur; cumque diaeta abnormi, frigore, &c. inducatur; illa sententia vix admittenda est.

Nec defunt quidem exempla in quibus, licet lochia, propter minutas placentae portiones retentas, insigniter putrida fuerint, nulla tamen febris infecuta est.

Haec affectio, causis remotis accuratius perpenfis, nihil aliud ad summum esse videtur, quam febris communis, quae, ob statum specialem, medendi naturam, et habitum aegrotæ corporeum, signa peculiariora his rebus oriunda ostendit.

In foeminis robustis ac plenioribus, quibus diathesis phlogistica insignis est, febris magis ad phlegmasias accedere potest; dum in infirmis et mobilibus, si tardo puerperio vires convellantur, debilitatis et typhi signa manifestiora supervenirent.

pervenirent. Statu quidem et conditione gravidarum et enixus defatigatione, et inanitione quae infequi solet, facile adducimur ad credendum morbum, in omni plerumque exemplo, typho potius quam synochae, fore affinem.

His positis, ratio aliqua ex parte reddi potest diversarum, et fere sibi invicem repugnantium, morbi enarrationum, quae a diversis auctoribus produntur.

Hanc affectionem contagio vulgari, hinc liquido patet, quod post plures eadem, in valetudinario Edinburgeno raptas, D. YOUNG, qui eidem tunc temporis praefuit, omnia cubicula purganda atque pingenda curavit; quo facto, morbus evanuit, neque, hac cautione adhibita, denuo reversus est.

Nihil existit autem cur credamus, morbum contagio speciali diffundi: Quandoquidem Prof.

Home * nos certiores facit, eas mulieres, quae, tempore, quo hic loci grassatus est, apud se peperere, eodem immunes evasisse.

Nec mirandum est, puerperarum febrim in nosocomiis publicis, prae aliis locis, vigere; cum non solum omnes causae excitantes ibi locorum adsint, sed etiam pauperculæ, quae subsidia ex hujusmodi institutis provenientia in rem suam vertere, necessitate cogantur, huic morbo insigniter proclives sint oportet. Infimae fortis mulieres, dum uterum gerunt, enormi vitae generi, ingentique defatigationi, necessario obijciuntur. Ultimoque graviditatis suae stadio affectibus animi reprimantibus mirum in modum vexantur.

Quanta vi hujusmodi animi affectus in puerperis pollent, sequenti exemplo illustratur.

Juvenca

* Vid. Clinical experiments, &c. sect. 4.

Juvenca toto graviditatis tempore quam optime valebat, et tandem feliciter enixa est.

Mater autem ejus jam in lucem susceptae, puerpera, uti ex historia constat, fato concesserat. Hujus autem rei tristes recordatio, tantum ei pavorem incussit, ut, etiamsi puerperium votis quam optime cesserat, secundo post partum die, febre, cui brevi occubuit, correpta fuerit*.

D. HOME pariter obstetricem, unamque ex nutricibus, quae hoc morbo in hujus urbis valetudinario, laborantes curabant, febre, ast diversa quidem, utpote in binis hisce aegris, vomitu et ventris fluxu immuni, tentatas fuisse, asserit. Non defuit tamen suspicio harum foeminarum morbum a contagio originem duxisse.

De signorum ratione.—Puerperarum in febre inflammationis est exemplar, quod ex partium
affectarum

* Dr Clarke. Londinens.

affectarum debilitate oritur ; eademque, five effectus five terminationes spectamus, phaenomena, ac aliarum membranarum inflammatio, nobis ostendit. Intestina non solum sibi invicem interdum adhaerent ; sed etiam eorundem superficies exudatione ad inflammationem pertinente, ei, quae cynanche tracheali supervenire solet, simillima obducta ; cum humore albido ac seroso, puris nonnihil detinente, in abdominis cavum effuso, illi, qui in pectoris cavo in aegris, qui pneumonia laborantes extremum halitum efflavere, haud absimili invenitur.

Hac re cognita, signorum molestiorum ratio nobis manifesta evadit.

Abdominis tormina, aliquorumque ejus viscerum inflammationem, omnium, qui de hoc argumento scripserunt, caetera quamlibet discordium testimonio, existere confirmatur. Non solum omentum atque intestina ipsa, sed etiam
vasa,

vafa, quibus tanta copia irrigantur, laxa et infirma post partum fiunt; humori igitur, quem continent, quique jam uteri contractione, qua vafa ei propria magis impervia evadunt, quantitate augetur, propellendo imparia sunt: Hinc sanguis in his partibus congeritur. Impetum autem sanguinis et constrictionem vasorum extremorum febre illatam, haud parum ad hanc congestionem conferre, liquido probatur observatione eorum, qui cadavera inciderunt aegrotantium febre a puerperarum diversa mortuorum, in quibus eadem fere phaenomena observata sunt.

His positis, ratio facile redditur summi istius abdominis cruciatus et tactus impatientiae, de quibus aegrae semper conqueruntur; molestiae etiamque singularis ac spirandi difficultatis, quae oriuntur ex formidata thoracis amplificatione, et dolore, quo septi transversi descensus viscera abdominis inflammata afficit.

Caetera

Caetera signa ad pyrexiam generalem pertinent; hujus autem naturae, causarum, et ipsarum modi operandi, investigatio a proposito nostro aliena est.

De diagnosi.—Paucae quidem aegrotationes existunt, quorum indicia notis adeo manifestis insigniuntur, ut nihil cum aliis morbis commune habeant; hanc rem in puerperarum febre praecipue ita se habere invenimus. Morbi, quibus haec affectio confundi potest, sunt dolores illi qui partum insequi solent, hysteritis, febris lactea uti appellatur, miliaria, colica, et cholera.

Minime vero mirandum est, hanc affectionem, doloribus illis qui partum excipiunt, a medicis parum cautis confundi: Illi enim dolores plerumque jure expectantur. Omnis igitur cruciatus, et omnis a sanitate recuperanda aberratio illis, sponte quasi, ab incautis tribuerentur. Memoria sed tenendum, dolores qui
partum

partum insequuntur, intervallis reverti; neque generalem abdominis teneritudinem, vel tactus intolerantiam; neque spirandi difficultatem, inducere; neque arteriarum pulsus inde turbari; et eosdem denique, lochiis cessantibus, evanescere.

Hysteritis et puerperarum febris a se invicem vix unquam distinguuntur, licet plurimae sint res, quae ad diagnosin satis manifestam ducunt. Si animum definitioni hysteritidis a D. CULLEN positae, videlicet, ‘Pyrexia, hypogastrii calor, ‘tentio, tumor, et dolor, os uteri tactu dolens, ‘vomitus,’ advertamus; primum et ultimum ejus signum, scilicet calorem ac vomitum, his binis morbis communia esse videbimus. Porro, dolor in hysteritide est pulsatilis, et ponderis sensu comitatur: Nec parum in distinctione eruenda adjuvabimur, observando, calorem in hysteritide esse semper plurimum auctum; lochia

chia statim, ac subito, repressa; et pulsum diu admodum plenum ac durum perstare.

Etsi febris lactea, eo quod rigore et capitis dolore impetum facit, per breve tempus puerperarum feбри confundatur; brevi tamen, mammarum tensione et molestia, axillarum dolore, et potissimum doloribus abdominis et spirandi difficultate absentibus, ab eadem secernetur.

Specialis papularum forma, quae miliariae superveniunt, una ' cum sudore olido, frequenti suspirio, et punctationibus cutis,' ut a CULLEN definitur, hanc a puerperarum febre satis facile distinguet.

Puerperarum febris secernitur a dolore colico, eo quod hic suam sedem primariam in umbilico figit; qui una cum musculis vicinis saepissime contractione spastica afficitur: Ægra cor-

pus suum contorquet; levamen ex abdomine presso percipit, alvo simul pertinaciter astricta.

Puerperarum febris denique a cholera distinguitur: Nam respiratio in hac integra perstat, neque ulla abdominis tactus impatientia adest; vomitus majori vi ac gravitate progreditur, viresque citius exhaurit, nullis pyrexiae signis plerumque comitantibus; quae res sunt valde diversae in affectione de qua hic agitur: Diarrhoea enim levamen quamlibet fugax secum adfert.

De prognosi.—In hoc morbo, veluti in aliis, judicium nostrum de eventu ex signorum gravitate praecipue colligitur: Cum autem illa plerumque sint admodum varia, et fallacia, cautissime semper ferendum est.

Inter omnes auctores convenit, arteriarum pulsui potissimum esse fidendum. ‘ The most
‘ distinguishing

‘ distinguishing and inseparable symptom of all
‘ others, is the quickness of the pulse, whatever
‘ other quality be joined to it, which constantly
‘ occurs whenever this fever exists in any a-
‘ larming degree, and from which the degree
‘ of danger may be estimated more certainly,
‘ than from all the other symptoms put toge-
‘ ther *.’

Si igitur arteriarum pulsus, aliquandiu post idonea remedia perite exhibita, celeres, et simul parvi, ac debiles, persisterint; licet omnia caetera signa speciem benignam assumant, aegraque levamen percipiat; summum tamen periculum timendum est.

Utcunque, si post alvi proluviem, five sponte, five arte, excitatam; si post sudorem profusum, aut generalem; vel, si denique post copiosum
urinae

* White.

urinae profluvium, pulsus tardiores evaserint ; exitus morbi faustus jure expectandus est.

Respirationis quoque status, una cum pulsu, nos ad judicium de eventu certius ferendum adjuvabit.

Quod caetera quidem signa attinet, vix nobis in hac re auxilio erit. Magnitudo autem eorundem, violentia, scilicet, vel lenitas, ad sententiam nostram roborandam conferet.

De medendi natura.—Nullam medendi rationem, quae usu comprobatur, vel melius, quam ipsius morbi natura, intelligitur, haecenus stabilitam esse, maxime dolendum est : Singuli enim auctores illam medendi methodum, quae ipsorum opinioni optime quadrare visa est, proposuere.

Re accurate perpensa, absurdum, imo vix fieri

fieri posse, videtur, unam medendi methodum regularem, ac sibi constantem, omnique morbi exemplo facile accommodandam, stabilire: Affectio enim de qua agitur, diversas in diversis aegris, quas adoritur, species induit: Et insuper tam antecedentium, quae quidem valde varia sunt, quam signorum quae adsunt, ratio habenda est.

Quaedam tamen de quibusdam remediis usitatoribus differere, non abs re fit.

Nonnulla generalia diathesin phlogisticam minuendi consilia, quibus quidem, et praesertim sanguinis detractioni, multum insistitur, a quibusdam medicis ponuntur: Dum alii, nec minore fiducia, eadem rejicienda clamitant.

Sanguinis autem detractionem rarissime necessariam, immo aliquando periculi plenam, ex morbi historia jam tradita, liquido constat.

Haud-

Haudquaquam vere negandum est, quin exempla, in quibus hujusmodi exinanitio prodesse queat, medicinam facientibus occurrant: Sed morbi progressus adeo plerumque velox est, et debilitas quae insequitur adeo insignis, ut effectus, quibus minime mederi possumus, ex sanguinis detractiōne minus caute adhibita, oriri queant.

Nec iste medendi modus usu comprobatur; nunquam enim in locis, per quae morbus stragem latissime dedit, profuisse visus est. In nosocomiis Edinburgi atque Dublini manifeste nocuit: Eosdem diros effectus Lutetiae Parisiorum in valetudinario, cui nomen Hotel Dieu, praestitisse fertur.

Levret *, usum venae sectionis omnino vituperans, sic scribit: ‘ Ce n’est pas sans de bonnes raisons, que j’établis ici ce precepte; j’ai

vû

* L’art des accouchmens, § 995.

‘ vû périr plusieurs femmes qui avoient été
‘ beaucoup saignéés pour des dépôts consécu-
‘ tifs à la matrice à la suite des couches : Il y
‘ a plus, je n’en ai pas même encore vû échap-
‘ per une seule.’

Remedia vomitoria haud parum a quibusdam medicis Gallicis * commendantur ; et quia aliis febribus progredientibus occurrunt, eadem in hac affectione pariter profutura verisimile fit. Fieri tamen forsitan potest, ut hujusmodi medicamentis, propter levamen, quod aliquando afferre videntur in quibusdam lenibus febriculis, quae saepe post partum impetum faciunt, et cursum suum brevi tempore perficiunt, plus factis confisum fuerit. Utcunque se res habeat, instante morbi tentatione, si unquam, semper administranda sunt : Nam, si diutius differantur, abdominis tormina, vi, quae in corpore quatiendo pollent, augeant oportet. In exem-

plis,

* M. Doulcet, &c.

plis, ubi gravis nausea ac vomitus sponte occurrunt, praecipue indicantur.

Remedia vero quae promovent alvi proluviem, quae vel morbi tentationem comitatur, vel citissime expectanda est, optimos edunt effectus.

Alvus autem catharticis mitioribus, qualia sunt Oleum Ricini, vel quidam ex Salibus neutris, et praecipue alvum ducentibus, quae penitus necessaria D. Denman opinatur, purganda est. Sub morbi initium enemata emollientia sola usurpanda sunt: Si haec autem votis nostris parum responderint, ad remedia efficaciora confugiendum est. Antimonium Tartarizatum, parvis dosibus saepe iteratis, ab auctore modo citato adhiberi solebat. Hoc, inquit, medicamentum raro nostram vomitum ciendi spem fallit, in exemplis ubi nausea insignis adest: Et rarius canalem intestinalem evacuandi expectationem frustratur. Porro, levem per cutem exhalationem
promo-

promovendo, et hoc modo cursum humorum ad corporis superficiem faciendo, sanguinis in visceribus congestionem forsan tollere potest.

Hauftus salini, intervallis adhibiti, admodum profuisse observati sunt.

Si diarrhoea fit praeter solitum gravis, aegraeque vires subito convellere videatur, columbo radicem in eadem cohibenda maxime utilem esse, experientia docet.

Quousque diarrhoea promovenda vel coercenda sit, dejectionum species, atque aegrae vires, plerumque indicabunt. Crebra linteorum mutatio et regimen frigidarium praescribenda sunt.

Fotus abdominis, ad tormina minuenda, atque ad somnum diu desideratum alliciendum, maxime profunt: Et hirudines, eodem consilio, abdomini admotae, saepe levamen attulere. Aegrae

vires cortice Peruviano et vino generoso sustinere decet.

Signa alia molestiora, prout superveniant, mitiganda sunt. Sed ante omnia, morbus, gravidam perite curando, et post partum causas excitantes vitando, praeveniendus est, si fieri possit.

E I N I S.

